

תרומה

Parasha Terumáh - 'Bijdrage/Offer' 5785.
Torah; Shemót – Exodus 25:1-27:19.
Haftarah; 1 Koningen 5:12-6:13.
Brit Chadasha; 2 Korintiërs 9:1-15.

De Israëlieten zwerven nog steeds door de Sinaï woestijn.

Dan zegt de Eeuwige tegen Moshè, dat hij het volk moet vragen om 'terumáh', een bijdrage te geven om een Mishkan te maken. Dan kan de Eeuwige bij hen wonen.

- Het volk heeft veel goud, zilver, koper en kleding gekregen van de Egyptenaren
- zo kan een ieder een bijdrage leveren voor de mishkan, de tabernakel.
- de ark moet worden gemaakt van acaciahout
- twee gouden *cheroewim* met grote vleugels moeten op de Ark worden geplaatst
- alles is aan Moshè getoond op de berg; het is zeer gedetailleerd.

“Adonai woont overal waar wij Hem binnenlaten.”

“Waar is de woonplaats van de Eeuwige?” vroeg rabbi Mendel van Kotsk een aantal geleerden.

Men zei; “Wat een vraag! Is niet de hele wereld vol van Zijn glorie!”

Daarop beantwoordde hij zijn vraag met bovenstaande tekst.

Maar wat is dan het doel dat HaShem opdracht geeft om een Miqdash* voor hem te maken?

In deze Parasha lezen we uitgebreid hoe de Eeuwige Moshè een ontwerp heeft laten zien, waar Moshè zich daar nauwkeurig aan moest houden.

Goud en zilver, koper en kleurige kleden alles werd met blijmoedigheid geschonken.

Purper werd gewonnen uit de purperslak, de murex trunculus, die veel voorkwam in het oostelijke Middellandse zeegebied en waar de hemelblauwe kleur van afkomstig is.

De huiden van de zeekoeien – *techashim** – waren ideaal om waterdicht te maken.

Deze dieren kwamen voor in de Rode Zee en van hun huid werden ook sandalen gemaakt

De Mishkan vertegenwoordigde zo het hemelse heiligdom; de hemel als de woonplaats van Adonai.

Later werd dit in het Grieks de tabernakel genoemd wat betekent 'verblijf'.

Dit woord verwijst naar het demonteerbare heiligdom dat dienstdoet als plaats van verering.

Hier zal de Eeuwige Israël, Zijn volk ontmoeten.

Dat was ook de bedoeling; de mens heeft de behoefte aan een plek om gezamenlijk de Eeuwige te eren, om te danken en te bidden in lied en woord. Beth tefillah, beth midrash en beth knèssèt.

Een huis van gebed, van studie en van ontmoeting.

In Joh. 1:14 heeft het werkwoord 'gewoond', dezelfde stam als de term waarmee de tabernakel in de oude Griekse vertaling wordt aangeduid.

“Het woord is mens geworden en heeft onder ons getabernakeld.”

In de ark kwam de 'verbondstekst' te liggen.

Het Hebreeuwse woord betekent 'getuigenis' – *eduwth*.

We zien dat dit in het enkelvoud 'ed' is – עד

Ajin – Daleth en deze twee letters staan op de Torahkast dan ook groot geschreven. (foto)

Dit is het door de Eeuwige zelf geschreven document, de getuigenis van de verbondsbepalingen, d.w.z. de twee platen waar de tien woorden in waren gegraveerd.

De woordstam 'uwd' waar 'ed' van afstamt, betekent 'terugkeren, herhalen, opnieuw doen'.

Daarom elke Shabbat; “*Smai Jisraeel, Adonai Elohenoe, Adonai Echad.*”

(Foto: Deur van de Torahkast van Ma'kor Chajiem die Gerard Wijtsma vakkundig heeft uitgesneden en gebeiteld.)

De twee cherubim op de ark zijn de beschermers van het goddelijke heiligdom. Met hun vier vleugels gespreid moesten zij zich uitstrekken over de verzoeningsplaat. Hier komt wellicht het idee vandaan dat alle engelen vleugels zouden hebben. Echter, de boodschappers – de mal'ach – afgevaardigden van Adonai komen in vele gedaanten voor, maar men treft geen vleugels bij hen aan. De cherubim, deze engelachtige wezens waren ook de bewakers van de hof van Eden en worden figuurlijk ook als wagen van de Eeuwige genoemd. Psalm 18:10,11.
“De Eeuwige regeert; laten de volkeren sidderen. Hij troont tussen de cherubs; laat de aarde beven.” Zo staat het in de Konings Psalm 99:1 (ook in Psalm 80:2.)
In 1 Kon. 6:23 liet Salomo van dennenhout cherubs maken van tien el hoog; uitgaande dat een ruwe el ongeveer een halve meter is, zal dit zeer indrukwekkend zijn geweest.

Tabernakel of tempel; tent of steen of lijf en leden?

Elk detail van de tabernakel had een verborgen betekenis. Zoals een componist noot voor noot een plek geeft om een prachtig muziekstuk te maken, zo werd de tabernakel in vele vrijwillige bijdragen opgebouwd. Zo mogen wij ook blij en vrijmoedig elkaar ontmoeten in een eredienst en mogen wij stuk voor stuk die noten zijn die een compleet geheel vormen. *“Dat zij allen één zijn,”* bad Jeshûa. Rabbijn Jehoshûa Heller beschrijft de tabernakel als persoon.

Zo ook wij dat kennen, lichaam als tempel zoals Paulus dat noemt in 1 Kor.6:19 en in 2 Kor. 6:16;
“Want u bent een tempel van de levende G'd,”
Ook Jeshûa haalde dit aan in Joh. 2:19-21. Dit werd later tegen Hem gebruikt. Matt. 26:61.
De rabbijn zegt dat je het lichaam kunt vergelijken met een tabernakel en beschrijft dat het lichaam van de mens uit vele kamers bestaat.
*'De hele tabernakel is gereflecteerd in het menselijke gezicht en het lichaam.
Het voorhoofd van de mens is het Allerheiligste, daarom droeg de hoge priester de Tzietz (gouden plaat) op zijn voorhoofd. Er stond op de Tzietz geschreven “Qodesh L'Hashem”.
Onder het voorhoofd zijn de ogen, de neus en de mond.
Dit is het heilige gedeelte van de tabernakel.
In dit deel stonden het altaar van het reukoffer, de gouden tafel en de Menorah.
Het altaar moest tussen de Menorah en de tafel staan.
Het altaar stond een beetje lager omdat de tafel en de Menorah elkaar moesten 'zien'.
Net zoals onze twee ogen. De Menorah symboliseert onze ogen.
Het altaar van het reukoffer symboliseert logisch de neus.
De gouden tafel met de toonbroden symboliseert de mond.
De voorhof is te vergelijken met de rest van het lichaam.
Zo is de tabernakel ervoor om de mens een idee te geven hoe heilig het menselijk lichaam is.'*

Dat wij ook met ons lichaam de tabernakel zullen weerspiegelen en het lichaam van de Messias (1 Kor.12:12) dat ook uit vele delen bestaat. Allen uniek.
Zoals daar in de ark de tien woorden lagen mogen wij de Torah uitdragen in de maatschappij.
In het geloof van onze Meester Jeshûa.

Dat dit onze *terumáh* mag zijn!
Want de Torah is de begrenzing van alle kwaad.

Fêdde.

Bronnen; de StudieBijbel, Torahcommentaar van Harvey J. Fields, K. Goverts en mijn eigen gedachten.

- Miqdash komt van qodesh, afgezonderd zijn, heiligheid, toegewijd zijn
- Vele vertalingen zijn er van tachash; zeehoe, zeehond, narwal, giraffe, okapi, das enz.
- <http://www.bijbelaantekeningen.nl/blog/2006/02/08/tachash-dugong>

Rashi zegt dat het een dier was dat alleen voorkwam ten tijde van de bouw van de tabernakel en sommigen komen dan uit op een *eenhoorn*. De dugong (Dugong dugon) is de meest aan het leven in de zee aangepaste zeehoe. Het is het enige nog levende lid uit de familie der dugongs (Dugongidae). De naam "dugong" komt van het Maleise "duyung", wat zeemeermin betekent. Waarschijnlijk zijn de legenden over zeemeerminnen ontstaan door ontmoetingen tussen zeelieden en dugongs.